

Мнозина отъ тѣхъ сж по-опытны въ Свѣщенно-то Писаніе отъ колко-то наши-тѣ свѣщенници. Тѣ имжть и особенны лица назначени за да глѣдатель, учать и утѣшавать болны-тѣ. Гдѣ можемъ да покажемъ таково нѣщо между насъ?» — Единъ другъ благочестивъ мжжъ пише: Въ 1581 год. азъ посѣтихъ Братія-та въ Болеславъ и Прагж. Настоятель-тѣ имъ въ това врѣме бѣше *Іоаннъ Каллефъ*, единъ серіозенъ человекъ както тѣзи хора сж въобщѣ. Азъ разглѣдахъ всичко прилѣжно, и на мене ся виждаше че бѣхъ влѣзънжлъ въ църквж-тж въ Ефесъ, Солунъ или въ нѣкожъ другж отъ Апостолскы-тѣ църквы. Тукъ съмъ чюль съ уши-тѣ си, и видѣхъ съ очи-тѣ си, онова кое-то четемъ въ посланія-та на Апостолы-тѣ и въ списанія-та на първы-тѣ църковны отци.»

Въ врѣме-то на тридесять годишный бой всици-тѣ Евангелесви проповѣдници ся изгонихж изъ Прагж и скоро слѣдъ това и изъ Бохеміж и Моравіж; църквы-тѣ ся очистихж съ свѣтенж водж, амвони-тѣ и олтари-тѣ имъ ся удрахж съ тоягы, съсжди-тѣ на Причащеніе-то осквѣрнени, много тысящи Библии изгорены и трупове-тѣ на Протестанскы-тѣ мъртвы ся изхвърлихж отъ гробове-тѣ имъ. Мнозина прѣтърпѣхж смърть съ храбрж вѣрж; други съ радость прѣтърпѣхж за пираніе, жестокости, похыщеніе-то на имота имъ и радостно си отидохж въ странство. Най-голѣм-та часть отъ благородны-тѣ въ 1627 остави Бохеміж и около 30,000 други семейства ся распрѣ-